

ikke ganske saa Steder paa Sjælland. Under disse Forhold troede jeg, at maatte disponere noget anderledes. Det vil være det ærede Thing bekendt, hvad jeg allerede tidligere har meddelt, at jeg har annodet Dr. Bang, om med Myndighed som Veterinærphysikus, at rejse til Sjælland, hvor han nu er. Jeg har ment til i Dag, at have kunnet modtage nærmere Efterretning fra ham, men jeg har i alt Fald indtil dette Øieblik kun faaet meget lidt, hvilket, vel overveiet, er ganske naturligt. Da han kom til Horsens, sammentaltes han saa mange lokale jydsk Dyr-læger som mulig og forskjellige Politimestre for at holde Konferenc med dem og komme paa det Reue med Situationen. Dermed er Dagen i Gaar i det Væsentlige hængaet. Tillige har han undersøgt, hvor i Horsens Tilfældene ere forefaldne, og saa vidt han kunde tilendebringe denne Undersøgelse, saa var der ikke Tvivl om, at Sygdommen har været i Horsens. I Dag er han ude paa forskjellige Gaarde paa Landet; Meddelelser om disse Undersøgelser maa jeg vente senere.

Det ærede Medlem for Odense Amts 3die Valgkreds (Berntsen) vilde henvise til andre Foranstaltninger, som skulde gøres, til Sundhedsvedtægterne. Ja, det kan under ordinære Forhold være meget rart; men nu er vort hele Sundhedsvedtægtsvæsen meget folkeligt indrettet, nemlig saaledes, at man kan give Sundhedsvedtægt for saa vidt en Kommune vil modtage den, men der kan ikke komme en eneste Bestemmelse ind i disse Vedtægter, som Kommunen ikke vil have, og derfor ere disse Sundhedsvedtægter ganske overordentlig vage paa mange Steder, og skulde vi vente at faae Nytte af dem til Inspektion af Svinesygdommen, saa kunde vi lige saa godt opgibe det Hele, og derfor tror jeg, det er bedre at vi vedtage § 4 og saa faae en Lov om Sundhedsvedtægter, i hvilken jeg — i Modsetning til det ærede Medlem — meget ønsker at man skal have nogle Generalbestemmelser, nogle Bestemmelser, som skulle staa i alle Sundhedsvedtægter. Jeg har ogsaa nogen praktisk Erfaring i Sundhedsvedtægtsprogsmaalet, maaste ikke saa stor som det ærede Medlem, men jeg har lært adskillige Sundhedsvedtægter, om hvilke jeg har maattet erkjende, at de var ikke en jur Silb værd, og at man lige saa godt kunde være fri for dem, og hvad det kan nytte at have den Slags Sundhedsvedtægter, det indser jeg uægtelig ikke.

Jeg skal ganske fort lige overfor det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Bluhme), som i Gaar nævnte Dis-

pensationstilfælde i det nordlige Sjælland, sige, at der har været givet saadanne for Thisted Amt, Aalborg Amt nord for Limfjorden og for Bornholm, og det kan meget gerne være, at man kommer til at udstede dem i andre Tilfælde, hvor det kan være i høi Grad hensigtsmæssigt. Jeg har i og for sig aldrig sværmet for den Ide at isolere Landet i mange enkelte Dele; men det krævedes af Alle og fra alle Sider, og derfor troede jeg at maatte gaa ind derpaa. Nu viste det sig paa mange Punkter, at man vilde have det, for saa vidt det passede En, men paa den anden Side, at man vilde have det skulde dispenseres derfra i lige saa høi Grad, for saa vidt det passede dem, der vilde dispenseres. Nu har jeg strax gjort en Del Dispensationer; det kan være, naar jeg faar Tid og No, naar denne Lov er bleven færdig, at jeg vil give nogle flere. Men det har strax staaet klart for mig, at den hele Foranstaltning er af tvivlsom Værdi, og jeg vil sige, at saadan hveranden Dag at gjøre omkring er ikke heldigt. Jeg skal tage de Annodninger, der maatte blive rettede til mig, under Overveielse. Jeg har set offentlig nævnt, at der er givet Dispensation for Lolland-Falster i et enkelt Tilfælde til en enkelt Mand — det er ikke ganske korrekt. Der er givet vedkommende Mand Leilighed til at føre Svin pr. Sernbane til Kjøbenhavns Havn for at indlades i Skib til en engelsk Slaagtehavn, fordi han ønsker at forsøge, hvorledes det vilde løbe af. Det finder jeg er i sin Orden og ganske naturligt. Der er der maaste ikke noget Særligt i Veien for, at dispensere Lolland-Falster med Hensyn til Svineslagterierne i Kjøbenhavn, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at Lolland-Falster netop er den Landsdel, der mest høirostet har forlangt at leve sit eget Liv. Jeg kan for Tiden indskrænke mig til disse Bemærkninger.

Klein: Det er meget imod mit Ønske, at jeg skal forlænge denne Diskussion, men de Bemærkninger, hvormed den høitærede Indenrigsminister indledede sit Foredrag, node mig dog til at sige et Par Ord. Jeg veed ikke, om det var den høitærede Ministers Mening at oplyse mig om, at der var forskjellige andre kommunale Bestillinger, der kunde paalægges Beboerne rundt omkring i Landet, saasom Brandfogder, Snefogder osv.; hvis det var Tilfældet, vilde jeg nemlig sige, at han kunde have sparet sig den Bemærkning, det var mig ikke ganske ubekendt i Forveien. Men jeg tilstaar, at jeg ikke fatter den Logik, der skulde føre til,